

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. ve věci

žalobce: D. R., narozený dne „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Martinou Knickou, advokátkou,
se sídlem Tyršova 1434/4, 405 02 Děčín

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 8,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2018, č. j. „X“,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 12. 11. 2018, č. j. „X“, o invalidním důchodu, kterým bylo výrokem I. změněno rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2018, č. j. „X“ tak, že byl žalobci podle ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), přiznán od 18. 12. 2017 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který činí částku 5 031 Kč, namísto přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně od 28. 2. 2018 v částce 5 334 Kč; dále výrokem II. byla stanovena výměra invalidního důchodu v celkové částce 5 268 Kč a výrokem III. ve zbytku bylo dané rozhodnutí žalované potvrzeno. V této souvislosti soud doplňuje, že rozhodnutím Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

žalované ze dne 25. 7. 2018 bylo rozhodováno o prvostupňovém rozhodnutí žalované ze dne 6. 4. 2018, č. j. „X“, jímž byla prvotně zamítnuta žalobcová žádost o přiznání invalidního důchodu, nicméně v rámci námitkové řízení toto prvostupňové rozhodnutí bylo změněno rozhodnutím žalované ze dne 25. 7. 2018 ve shora uvedeném směru, na které pak navázalo žalobou napadené rozhodnutí ze dne 12. 11. 2018.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že s žalobou napadeným rozhodnutím nesouhlasí. Žalobce v první řadě nesouhlasil s datem vzniku invalidity, které bylo stanoveno dnem 18. 12. 2017, a to s ohledem na vyjádření posudkového lékaře, který toto datum určil podle té skutečnosti, že došlo k nasazení medikace žalobci. Žalobce k tomu uvedl, že již ke dni 15. 7. 2017 bylo zřejmé, že jeho potíže jsou trvalého rázu a znemožňují jeho výdělečnou činnost, neboť jeho žádost o prodloužení pracovní neschopnosti byla zamítnuta, jelikož se nedalo očekávat nabytí jeho pracovní schopnosti. Žalobce uvedl, že invalidita vzniká poklesem jeho pracovní schopnosti a ačkoliv byla jeho nemoc diagnostikována a medikována až dne 18. 12. 2017, touto nemocí zjevně trpěl přinejmenším již ke dni 15. 7. 2017, když navíc k tomuto dni vyšlo najevo, že nelze očekávat opětovné nabytí pracovní schopnosti.
3. Co se týká stupně invalidity, k tomu žalobce uvedl, že má za to, že byly naplněny předpoklady pro zvýšení procentuální míry poklesu výdělečné činnosti o 10 % dle odst. § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., (vyhláška o posuzování invalidity), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), neboť mu dlouhodobý nepříznivý stav zcela znemožnil pokračovat v jeho předchozí výdělečné činnosti. Žalobce dále doplnil, že měl být učiněn závěr, že v jeho případě jde o těžké funkční postižení dle kapitoly XIII. - postižení svalové a kosterní soustavy, odd. E – dorzopatie a dpondylopatie, položky 3d – těžké funkční postižení přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě v krátkosti uvedla, že žalobce namítá výhradně věci, které se týkají jeho zdravotního stavu, a proto nechť je zdravotní stav žalobce posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise“), od jejíhož posouzení by se mělo odvíjet rozhodnutí soudu ve věci.

Replika žalobce k vyjádření žalované k žalobě

5. V následně učiněné replice k vyjádření žalované k žalobě žalobce setrval na přesvědčení, že žaloba byla podána důvodně. K posudku komise Posudkové komise MPSV v Ústí nad Labem ze dne 27. 8. 2019 (dále jen „posudek ze dne 27. 8. 2019“), který soud nechal vypracovat pro účely předmětného řízení, jak soud rozvede ještě níže, uvedl, že s ním nesouhlasí a považuje jej za nesprávný ve vztahu k určení data invalidity i posouzení a zařazení diagnózy žalobce. Žalobce nadále zastával názor, že invalidita u něj nevznikla až dne 18. 12. 2017, ale minimálně již dne 10. 5. 2017, kdy poprvé navštívil revmatoložku MUDr. L. M. a jelikož toto komise nevzala v úvahu, považuje v tomto směru její posudek za neúplný a nepřesvědčivý. Co se týká stupně invalidity žalobce, namítal v replice žalobce nesprávnost posudku ze dne 27. 8. 2019 i v tomto směru, neboť s ohledem na práce, které za svou pracovní praxi vykonával, byly vždy manuální, vyžadující fyzickou námahu, chůzi a přemísťování těžkých břemen, proto se domnívá, že tyto okolnosti odůvodňují postup Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dle ust. § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., tedy navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti o 10%. Žalobce dále doplnil, že již dne 15. 7. 2017 byla ukončena jeho pracovní neschopnost s odůvodněním, že jeho pracovní neschopnost není dočasného rázu a z důvodů na straně lékařů došlo k dalšímu vyšetření žalobce až dne 18. 12. 2017.

Ústní jednání před soudem

6. Žalobce při jednání před soudem konaném dne 27. 1. 2020 plně odkázal na podanou žalobu a repliku k vyjádření žalobce. K posudku ze dne 27. 8. 2019 namítl, že jej považuje za nepřezkoumatelný pro nedostatečné odůvodnění, zejména ve vztahu ke stanovení data vzniku invalidity žalobce, když jeho onemocnění nevzniklo ze dne na den, ale jedná se o onemocnění progresující, navíc komise v posudku ze dne 27. 8. 2019 neodkázala na odbornou literaturu. Ze všech těchto důvodů žalobce navrhl doplnění daného posudku ze dne 27. 8. 2019.
7. Pověřená pracovnice žalované pak při tomtéž ústním jednání před soudem setrvala na napadeném rozhodnutí a požadovala zamítnutí žaloby s ohledem na jednoznačné závěry obsažené v posudku ze dne 27. 8. 2019, kdy vůči tomuto posudku nemá žádných výhrad a považuje jej za úplný a objektivní. Z tohoto důvodu pověřená pracovnice žalované nesouhlasila s doplněním posudku, jak navrhoval žalobce. Vedle toho zdůraznila, že posudkoví lékaři musí vycházet jen z objektivizovaného zdravotního stavu žalobce v příslušných lékařských zprávách.

Posouzení věci soudem

8. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem ze dne 27. 8. 2019, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalovaná nejprve vydala rozhodnutí ze dne 6. 4. 2018 na základě posudku posudkové lékařky MUDr. I. H. ze dne 26. 3. 2018, podle kterého bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. – postižení svalové a kosterní soustavy, odd. E – dorzopatie a Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

spondylopatie, položka 3b – lehké funkční postižení, přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% ze zde uvedeného procentního rozmezí 15 až 20%, s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 a § 4 citované vyhlášky se nemění. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž poukazoval na svůj dlouhodobě špatný zdravotní stav.

11. V rámci řízení o námitkách byl dne 26. 6. 2018 vypracován posudek o invaliditě posudkovou lékařkou MUDr. E. V., která dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. – postižení svalové a kosterní soustavy, odd. E – dorzopatie a spondylopatie, položka 3c – středně těžké funkční postižení, přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35% ze zde uvedeného procentního rozmezí 30 až 40%, s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 a § 4 citované vyhlášky se nemění. Posudková lékařka tak dospěla k závěru, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně, přičemž jako datum vzniku invalidity uvedla 28. 2. 2018. Žalovaná na základě tohoto posudku vydala výše citované rozhodnutí ze dne 25. 7. 2018, kterým změnila prvostupňové rozhodnutí ze dne 6. 4. 2018. I proti tomuto rozhodnutí ze dne 25. 7. 2018 však žalobce podal další námitky, neboť nesouhlasil se stanovením data vzniku invalidity ke dni 28. 2. 2018 a nadále nesouhlasil ani se stanovením stupně jeho invalidity, když zastával názor, že by měl být vyšší.
12. Následně byl vypracován další zdravotní posudek, a to dne 1. 10. 2018, posudkovou lékařkou MUDr. D. H., která dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. – postižení svalové a kosterní soustavy, odd. E – dorzopatie a spondylopatie, položka 3c – středně těžké funkční postižení, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40% ze zde uvedeného procentního rozmezí 30 až 40%, s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 a § 4 citované vyhlášky se nemění, přičemž jako datum vzniku invalidity prvního stupně tato posudková lékařka nově uvedla datum 18. 12. 2017. Žalovaná na základě tohoto posudku pak vydala žalobou napadené rozhodnutí ze dne 12. 11. 2018.
13. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. Dle ust. § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

15. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
16. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb.
17. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod třetího stupně je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z ust. § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí, popř. i již dříve, podmínky invalidity ve vyšším stupni nežli prvním, tj. zda u něho nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 50% a více, když brojí proti rozhodnutí žalované o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně od 18. 12. 2017. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění.
18. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky Lékařské posudkové služby ČSSZ v Ústí nad Labem, která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech dle ust. § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a také datum vzniku jeho případné invalidity včetně jejího stupně.
19. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 27. 8. 2019. Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyšetřen odborným lékařem z oboru interního lékařství a revamnologie. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (lékařské zprávy MUDr. K. B. z Revmatologického ústavu v Praze ze dne 12. 11. 2018, 17. 12. 2018 a 17. 6. 2019, lékařská zpráva MUDr. T. K. z oddělení klinické hematologie Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem ze dne 21. 11. 2018, lékařská zpráva MUDr. K. B. z Revmatologického ústavu v Praze ze dne 10. 1. 2019 a lékařské zprávy MUDr. L. M. z Revmatologické ambulance v Ústí nad Labem ze dne 10. 5. 2017, 18. 12. 2017 a 28. 2. 2018), dále ze spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem, ze spisové dokumentace námitkového řízení ČSSZ pracoviště v Ústí nad Labem, zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. A. Ch. a vyšetření žalobce při jednání komise odborným lékařem z oboru interního lékařství a revmatologie, pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní v prvním stupni invalidity podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění zákona č. 306/2008 Sb., když u něho byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 %.

20. Komise konstatovala, že u žalobce se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídající invaliditě v prvním stupni, přičemž rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je dle komise ankylozující spondylitida s funkčním omezením minimálně 2b, klinicky a laboratorně se jedná z funkčního hlediska o středně těžké postižení. Toto zdravotní postižení komise podřadila pod kapitolu XIII. – postižení svalové a kosterní soustavy, odd. E – dorzopatie a dpondylopatie, položka 3c – středně těžké funkční postižení, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., přičemž komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 35% ze zde uvedeného procentního rozmezí 30 až 40%, s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 a § 4 citované vyhlášky se nemění.
21. Ke stanovení data vzniku invalidity žalobce komise uvedla, že v tomto směru vycházela ze zprávy MUDr. L. M. ze dne 18. 12. 2017, která objektivizuje zdravotní stav žalobce a obsahuje popis o dominujícího onemocnění žalobce, a proto jako datum vzniku invalidity prvního stupně žalobce komise stanovila 18. 12. 2017, když dříve nebylo toto dominující onemocnění dosud prokázané. K tomu komise doplnila, že žalobce si sice údajně mnoho let obecně stěžoval na vertebrale, pro které byl vyšetřován neurologem a neurochirurgem se závěrem o chronické polytopní bolesti zad, kloubů, pocity tuhnutí, kdy se jednalo o neurologický topický nález bez ložiskové cerebrální léze, bez kořenové či míšní léze, nicméně dle komise se jednalo o lehký funkční nález ve smyslu kapitoly XIII. – postižení svalové a kosterní soustavy, odd. E – dorzopatie a dpondylopatie, položka 1b – lehké funkční postižení, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které je stanoveno procentní rozmezí poklesu pracovní schopnosti jen ve výši 10 až 20%.
22. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudek ze dne 27. 8. 2019, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí Ústí nad Labem dospěli k závěru, že žalobce je invalidní, ovšem „jen“ pro invaliditu prvního stupně, neboť u něho míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti dosahuje 35 %, s tím že datum vzniku invalidity byl stanoven ke dni 18. 12. 2017.
23. Soud se přitom ztotožnil s posudkovým závěrem komise vtěleném do posudku ze dne 27. 8. 2019, když za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl výše citovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

posudek posudkové komise ze dne 27. 8. 2019 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru v předmětném soudním řízení sice žalobce vznesl, a to poté, co byl seznámen s posudkovým závěrem posudkové komise, nicméně soud v intencích ust. § 52 s. ř. s. nepřikročil k doplnění dokazování doplněním posudku ze dne 27. 8. 2019, a to pro jeho nadbytečnost a nehospodárnost. V posudku ze dne 27. 8. 2019 se komise vypořádala se všemi námitkami žalobce a důkladně zdůvodnila, proč za vznik invalidity žalobce určila den 18. 12. 2017 a z jakého důvodu určila pouze a jen první stupeň invalidity žalobce. Soud v této souvislosti připomíná, že jak posudkové lékařky žalované, tak i komise dospěly shodně k jednoznačnému závěru o tom, že žalobce je invalidní toliko pro první stupeň invalidity a totožně dospěly rovněž k závěru, že není důvod pro navýšení stanovené procentní míry poklesu pracovní schopnosti dle § 3 a 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Co se týká data vzniku invalidity žalobce, v průběhu řízení došlo v posudcích k ustálení data vzniku invalidity, a to dnem 18. 12. 2017, neboť právě až v tento moment, došlo ke stanovení diagnózy žalobce, a tedy k objektivizování zdravotního stavu žalobce a ke stanovení dominující příčiny poklesu jeho pracovní schopnosti. Soud tak nemá pochybnosti o správnosti lékařských závěrů posudkových lékařů, neboť posudkové závěry byly dostatečně odůvodněny a nevyvstala pochybnost o jejich závěrech a nutnost zdravotní stav žalobce posuzovat ještě další posudkovou komisí, natož znaleckým posudkem.

24. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
25. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a tedy v rozporu se zákonem o důchodovém pojištění, správním řádem či vyhláškou č. 359/2009 Sb., jak namítal žalobce, a proto žalobu ve výroku I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší a navíc ta je ani nepožadovala.
27. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 12. 11. 2018 a případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost poukazovat na své stále se zhoršující zdravotní obtíže, které by nastaly po 12. 11. 2018, a které by měl mít řádně zdokumentované lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení. Důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 27. ledna 2020

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.